

ورزش وسیله‌ای برای خدمت به جامعه

ورزش همانند هنر، مدرسه، سینما و... وسیله است. چگونگی استفاده از این وسیله، مهم و قابل توجه می‌باشد. آیا ورزش وسیله‌ای برای ضربه زدن به روحیات و بازی با احساسات مردم و حرکت در کج‌راهه، تأمین منافع نامشروع، فخر فروختن و از خود راضی بودن و یا نقش‌آفرینی به عنوان جریان مخرب و مخل نظام و آسایش است و یا وسیله‌ای برای خدمت به جامعه، جوانان و تأمین سلامتی جسم و روح جوانان و آینده‌سازان این مرز و بوم.

ورزش برای رسیدن به جایگاه اصلی و افتخارآفرینی در عرصه‌های مختلف نیازمند توجه به قسمت دوم مطلب بالا می‌باشد. یعنی هرچقدر به ورزش بها داده شود، به جایگاه‌ها توجه گردد، برنامه‌ریزی و اجرا به دست افراد صالح و متخصص سپرده شود، از اقدامات تبلیغی، شعاری، آماری، خودفریبی و الکی‌خوشی ممانعت گردد می‌توان به تأثیر مثبت و سرنوشت‌ساز ورزش در جامعه امیدوار شد.

ورزش اگر وسیله‌ای برای خالی کردن عقده‌ها و پلی برای رسیدن به قدرت مورد استفاده قرار گیرد و ساحت پاک آن عرصه‌ای برای برخورد با منتقدین و ابزاری برای تأمین منافع شخصی، بانندی، حزبی و... شود به وسیله‌ای برای توسعه بد اخلاقی‌ها، بدی‌ها، نامردی‌ها و زیرآب زنی‌ها تبدیل می‌شود.

امورات ورزش در هر سطح و در هر مقطعی اگر به صاحبان اصلی‌اش سپرده نشود نقش‌آفرینی‌اش در جامعه زیر سؤال خواهد رفت. تا زمانی‌که ورزش روی کاکل جوانان، تحصیل‌کرده‌ها و استخوان خرد کرده‌ها نچرخد امیدواری به بهبود اوضاع، انتظاری بیش نخواهد بود و تا وقتی‌که در ورزش عناصر مخرب و غریبه‌های لنگر انداخته و تفکرات قدرت‌طلبی و انتقام‌جویی حاکم باشد برطرف کردن مشکلات و خشکاندن ریشه‌ی نابسامانی‌ها، بد اخلاقی‌ها و ناکامی‌های فنی و اجرایی امکان‌پذیر نشده و پیشرفت بایسته و متناسب با ظرفیت و توان بالقوه در این عرصه حاصل نخواهد شد.

ورزش باید در جهت برآورده کردن انتظارات مردمی حرکت بکند. هر مسئول و دست‌اندرکار ورزشی در صورتی‌که ورزش را به‌جای خدمت به مردم

و جامعه در اختیار اهداف شخصی و اغراض سیاسی قرار دهد در زمره بزرگ‌ترین خائنین و دشمنان ورزش و جوانان قرار می‌گیرد.

ورزش با افراد دورو، دروغ‌گو، آمار ساز و باندباز نمی‌تواند رابطه‌ی خوبی داشته باشد. رشد و بالندگی ورزش در گروی فکر و فرهنگ سالم است. آن‌هایی که فقط با قصد سری در میان سرها در آوردن و تکیه بر میز مدیریت و ریاست و به کارگیری دوستان، آشنایان و یاران هم حلقه به ورزش روی خوش نشان می‌دهند مقصد بیراهه‌ای را طی می‌کنند که نتیجه‌ای جز رسوایی و بدنامی، ناکامی و شرمندگی دربر نخواهد داشت.

ورزش وسیله‌ای است برای خدمت و اعتلای مقام انسانی و باید با همه توان همه‌ی این ابزار در مسیر رشد و تکامل قرار بگیرد. آن‌هایی که بخواهند جز این عمل نمایند و بر خلاف اهداف ورزش حرکت کنند موجب سقوط، تباهی و ناکامی می‌شوند و در نهایت به چهره منفور و غیرقابل‌تحمل در جامعه و در میان ورزشی‌ها تبدیل می‌شوند.